

זוהר הקדוש עם פירושו מתוק מדבש על הפרשה

לוח עמוד היומני בזה"ק לפרשת בשלח

תיקוני זהר חלק ג

ז"ס	וילנא	מתוק מדבש
ראשון	קלז ע"א	תפט
שני	קלז ע"ב	תצא
שלישי	קלז ע"א	תצא
רביעי	קלז ע"ב	תצא
חמישי	קלז ע"א	תקב
שישי	קלז ע"ב	תקה
שבת	קלח ע"א	תקח

עלון מס' 68 פרשת בא תש"פ

יו"ל בעזהש"ת ע"י מרכז "מתוק מדבש" ת.ד. 5315 ירושלים

תשלום שכר ועונש הוא דוקא על ענינים שבמעשה

וְעָבַר יְהו"ה לְנִגּוּף אֶת מִצְרַיִם וְגו', תָּנָא אָמַר רַבִּי יוֹסִי, הָאִי קָרָא קְשִׁיָּא, וְכִי וְרָאָה אֶת הַדָּם וְאַחַר כֶּן וּפְסַח, דְּמִשְׁמַע דְּסִימְנָא הוּא דְעֵבִיד, וְאִי תִימָא בְּגִין דְּמָא דְאִיהוּ מְצוּהָ, אֲמַאי לְבַר, וְאֲמַאי בְּתִלְתָּ דְּוֹכְתִי דְּפִתְחָא, וְהָא כְּתִיב (דְּנִיאל ב כב) הוּא גְּלִי עֲמִיקְתָּא וְגו', וּמַאי טַעְמָא בְּעָא דְאֲתַגְלִיא דְּמָא עַל הַמִּשְׁקוּף וְעַל שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת.

אֲלֵא תָּנָא, פְּתִיב (דְּבָרִים ל ב יט) וַיִּרְא יְהו"ה וַיִּנְאָץ, וְכְתִיב (בְּרָאשִׁית ו ה) וַיִּרְא יְהו"ה פִּי רַבָּה רַעַת הָאָדָם בְּאָרְץ, וְתַנִּינָן לָא אֲתַחְזִי אֲשַׁגְחוּתָא דְלַעֲיִלָא, אֲלֵא פִד אֲתַחְזִי לְתַתָּא עוֹבְדָא, דְאֲתַעְבִּידו עוֹבְדָא מְנִיָּה, וְעַל דָּא (נ"א וְעַד דְּעֵבִידִין עוֹבְדָא לְתַתָּא) לָא מְשַׁגְיַחִין לְאַבְאָשָׁא בְּר הַרְהוּרָא

מתוק מדבש

על המשקוף ועל שתי המזוזות ומה טעם היה צריך שיתגלה הדם דוקא על המשקוף ועל שתי המזוזות.

אֲלֵא תָּנָא אלא ביאור הענין למדנו כי פְּתִיב וַיִּרְא יְהו"ה וַיִּנְאָץ מכעס בניו ובנותיו, פ"י אחר שראה את מעשה הרעה שעשו ישראל אז וינאץ, וְכְתִיב בדור המבול וַיִּרְא יְהו"ה פִּי רַבָּה רַעַת הָאָדָם בְּאָרְץ ואחר כך ויאמר ה' אמחה את האדם וגו', וְתַנִּינָן, לָא אֲתַחְזִי אֲשַׁגְחוּתָא דְלַעֲיִלָא אֲלֵא פִד אֲתַחְזִי לְתַתָּא עוֹבְדָא ולמדנו כי אף על פי שהקב"ה משגיח כל רגע על בני אדם, עם כל זה לא נראית השגחתו של מעלה שמשלם שכר ועונש אלא אם נראה למטה מעשה, והיינו דְאֲתַעְבִּידו עוֹבְדָא מְנִיָּה שנעשה מעשה מהמצוה או מהעבירה, אבל ע"י מחשבה של האדם לבדה עדיין לא מגיע לו שכר או עונש כי הכל תלוי במעשה התחוננים, וְעַל דָּא ועל זה אמרו חז"ל במס' קידושין דף מ ע"א, כִּי לָא מְשַׁגְיַחִין לְאַבְאָשָׁא בְּר הַרְהוּרָא דְעֵבִידִין זָרָה שאין משגיחים להעניש לאדם על מחשבה רעה רק אם הרער לעבוד ע"ז שהיא מצות אמונה התלויה במחשבה שהיא עיקר הכל דְכְתִיב הַשְׁמְרוּ לְכֶם פֶּן יִפְתָּה לְבַבְכֶם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים וחרה

תשלום שכר ועונש הוא דוקא על ענינים שבמעשה

וְעָבַר יְהו"ה לְנִגּוּף אֶת מִצְרַיִם וראה את הדם על המשקוף ועל שתי המזוזות ופסח ה' על הפתח וְגו', תָּנָא, אָמַר רַבִּי יוֹסִי, הָאִי קָרָא קְשִׁיָּא פסוק זה קשה להבינו, וְכִי וְרָאָה אֶת הַדָּם וְאַחַר כֶּן וּפְסַח פ"י וכי הקב"ה היה צריך לראות את הדם כדי לפסוח על פתחי בני ישראל, דְּמִשְׁמַע דְּסִימְנָא הוּא דְעֵבִיד שִׁמְפִּסוּק זה משמע שהקב"ה עשה סימן להבחין בין פתח של ישראל לבין פתח של המצרי ע"י הדם, וזה תימה גדולה לומר שהקב"ה יצטרך לסימן, וְאִי תִימָא ואם תרצה לתרץ שמה שפסח הקב"ה על פתחי בני ישראל, הִיָּה בְּגִין דְּמָא דְאִיהוּ מְצוּהָ בזכות הדם שנתנו על הפתח שהוא מצוה, קשה אֲמַאי לְבַר וְאֲמַאי בְּתִלְתָּ דְּוֹכְתִי דְּפִתְחָא למה צוה הקב"ה לתת הדם בחוץ ולמה בג' מקומות של הפתח, שזה מורה שאם לא יראה האחד יראה הב' או הג', וְהָא כְּתִיב הוּא גְּלִי עֲמִיקְתָּא ומסתרתא ידע מה בחשוכא ונהורא עמיה שרא, פ"י הקב"ה מגלה דברים עמוקים ונסתרים ויודע מה בחשך והאורה שוכנת עמו, הרי הכל גלוי לפניו יתברך, וּמַאי טַעְמָא בְּעָא דְאֲתַגְלִיא דְּמָא

דַּעְבוּדָה זָרָה, דְּכָתִיב (דברים י"א טו) הַשְּׁמֵרוּ לָכֶם פֶּן יִפְתָּה לְבַבְכֶם, וּמִדְּאֲתַעְבִּיד עוֹבְדָא אֲשַׁחֲוֵתָא דְלַעֲיִלָא אֲתַעַר, וּבְגִין כֶּן פְּלָא בֵּין לְטַב בֵּין לְבִישׁ בְּעוֹבְדָא תְּלִיא מְלֵתָא.

נתינת הדם על המשקוף והמזוזות ביער את רוח טומאת מצרים

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, כֹּל שְׂוִקֵי מִצְרַיִם מְלִיזִין טַעֲוֹן הוּוּ, וְעוֹד דְּבָכֵל בֵּיתָא וּבֵיתָא הוּוּ שְׂכִיחֵי זִינִין, דְּמִתְקַטְרֵי בְּחַרְשֵׁיהוּ בְּאִינוֹן כְּתָרִין תְּתַאֲרִין דְּלִתְתָא, וּמִתְעָרִין רוּחַ מְסַאָבָא בְּגוּוֹיֵיהוּ, וְרָזָא דְמִלְּהָ תְּנָא, כְּתִיב וּלְקַחְתֶּם אֲגֻדַת אֲזוּב וּטְבַלְתֶּם בָּדָם אֲשֶׁר בַּסֶּף, וְהִגַּעְתֶּם אֶל הַמִּשְׁקוֹף וְאֶל שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת, אֲגֻדַת אֲזוּב לְמָה, בְּגִין לְבַעֲרָא רוּחַ מְסַאָבָא מִבִּינֵיהוּ, (נ"א האי קרא קשׂיא, וכי רָאָה אֶת הַדָּם וְאַחַר כֶּן וּפְסַח, דְּמִשְׁמַע דְּסִימְנָא הוּוּ דְעֵבִיד, אֲמַאי, וְהָא כֹּלָא גְלִיָּא קַמֵּיהָ קִדְשָׁא בְּרִיף הוּוּ, וְכָתִיב הוּוּ גְלִי עֲמִיקְתָא וּמִסְתְּרָתָא, אֲלָא תְּנָא כְּתִיב וַיִּרְא יְהוָה וַיִּנְאֶץ וַיִּגּוֹ, וְכָתִיב וַיִּרְא יְהוָה כִּי רָבָה רַעַת וַיִּגּוֹ, וְתַנִּינֵן לָא אֲתַחְזִי אֲשַׁחֲוֵתָא לְעִילָא אֲלָא כַּד אֲתַחְזִי לְתַתָּא עוֹבְדָא, וּמִדְּאֲתַעְבִּיד עוֹבְדָא אֲשַׁחֲוֵתָא לְעִילָא אֲתַעַר, וּבְגִין כֶּן כּוֹלָא בֵּין לְטַב בֵּין לְבִישׁ בְּעוֹבְדָא תְּלִיא מְלֵתָא, וּלְקַחְתֶּם אֲגֻדַת אֲזוּב וַיִּגּוֹ, אֲגֻדַת אֲזוּב לְמָה, וּמַאי טַעֲמָא בְּעָא דְאֲתַגְלִיָּא דְמָא עַל הַמִּשְׁקוֹף וְעַל שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת, אָמַר רַבִּי יוֹסִי, כֹּל שְׂוִקֵי מִצְרַיִם מְלִיזִין טַעֲוֹן הוּוּ, וּבְכָל בֵּיתָא וּבֵיתָא הוּוּ שְׂכִיחֵי זִינִין, דְּמִקְטְרִין בְּחַרְשֵׁיהוּ בְּאִינוֹן כְּתָרִין תְּתַאֲרִין דְּלִתְתָא, וּמִתְעָרִין רוּחַ מְסַאָבָא בְּגוּוֹיֵיהוּ, וְעַל דָּא אֲגֻדַת אֲזוּב, בְּגִין לְבַעֲרָא רוּחֵי מִבִּינֵיהוּ), וְלֹאֲחַזְזָא בְּפִתְחֵיהוּ בְּהַנִּי תְּלַת דְּוִכְתֵּי מְהִימְנוּתָא שְׁלִימְתָא, חַד הָכָא וְחַד הָכָא וְחַד בְּגוּוֹיֵיהוּ, וּבְגִין כֶּן וּפְסַח יְהוָה עַל הַפֶּתַח, וְלֹא יִתֵּן הַמִּשְׁחִית לְבֹא אֶל בְּתִיכֶם לְנִגּוֹף, מִשּׁוּם דְּחַמֵּי שְׂמָא קִדְשָׁא רְשִׁים עַל פֶּתַחָא.

מתוק מדבש

כשפים, דְּמִתְקַטְרֵי בְּחַרְשֵׁיהוּ בְּאִינוֹן כְּתָרִין תְּתַאֲרִין דְּלִתְתָא שֶׁהוּוּ מִתְקַשְׂרִים בְּכַשְׂפֵיהֶם בְּאוֹתָם הַסְפִירוֹת הַתַּחְתּוֹנוֹת שֶׁל הַקְּלִיפּוֹת, וּמִתְעָרִין רוּחַ מְסַאָבָא בְּגוּוֹיֵיהוּ וּבִזְוָה הֵיוּ מְעוֹרְרִים רוּחַ הַטּוֹמְאָה בְּתוֹכֶם, וְלִכֵּן הֵיךְ עֲנִין מִצּוּהָ זֶה לְהַעֲבִיר רוּחַ הַטּוֹמְאָה מִהַשְּׂוֹקִים בְּחוּץ וּמִהַבְּתִים שֶׁל הַמִּצְרַיִם שֶׁלֹּא תִשְׁלוּט עַל יִשְׂרָאֵל, וְרָזָא דְּמִלְּהָ תְּנָא וְסוּד הַדָּבָר לְמַדְנֵי כְּתִיב וּלְקַחְתֶּם אֲגֻדַת אֲזוּב וּטְבַלְתֶּם בָּדָם אֲשֶׁר בַּסֶּף, וְהִגַּעְתֶּם אֶל הַמִּשְׁקוֹף וְאֶל שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת וְשׂוֹאֵל אֲגֻדַת אֲזוּב לְמָה לְמָה הֵיוּ צְרִיכִים לְקַחַת אֲגֻדַת אֲזוּב דּוּקָא, וְאִמַר בְּגִין לְבַעֲרָא רוּחַ מְסַאָבָא מִבִּינֵיהוּ כְּדִי לְבַעַר אֶת רוּחַ הַטּוֹמְאָה מִבִּינֵיהֶם עַל יְדֵי לְקִיחַת הָאֲזוּב שֶׁסִּגְלוּתוֹ לְהַבְרִיחַ אֶת הַחִיצוֹנִים, וְלֹאֲחַזְזָא בְּפִתְחֵיהוּ בְּהַנִּי תְּלַת דְּוִכְתֵּי מְהִימְנוּתָא שְׁלִימְתָא וְלִהְרָאוֹת בְּפִתְחֵיהֶם בְּאִלוֹ הַגְּמִי מְקוּמוֹת עַל יְדֵי נְתִינַת הַדָּם אֶת אֲמוֹנַתְהֶם הַשְּׁלִימָה שֶׁהֵם דְּבוּקִים בְּשֵׁם הַוּי"ה, חַד הָכָא וְחַד הָכָא וְחַד בְּגוּוֹיֵיהוּ אֶחָד מִצַּד הַיָּמִין שֶׁהוּוּ כְּנֶגֶד הַחֹסֶד סוּד אוֹת י', וְאֶחָד מִצַּד שְׂמָאל שֶׁהוּוּ כְּנֶגֶד הַגְּבוּרָה סוּד אוֹת ה', וְאֶחָד בְּאֲמִצְעָא כְּנֶגֶד הַתְּפָאֶרֶת סוּד אוֹת ו', וְשִׁלְשָׁתָם עַל הַפֶּתַח שֶׁהוּוּ כְּנֶגֶד הַמְּלָכוּת [הַשְּׂכִינָה] הֵיךְ סוּד ה' אַחֲרוֹנָה, הֵיךְ נִרְשָׁמוּ בְּפִתַח ד' אוֹתוֹת שֵׁם הַוּי"ה דּוּמָה לְשֵׁם שְׂד"י שְׁבַמְזוּזָה כְּדִי לְהַבְרִיחַ אֶת הַמְּזִיקִים, וְלִפִּי שֶׁהֵיוּ כְּחוֹת

אֶף ה', אֲבָל בְּכָל שְׂאָר עֲבִירוֹת אֵין מַחֲשֵׁבָה פְּגוּמָה נַחֲשֵׁבַת לְעוֹן, מִפְּנֵי שֶׁהַעוֹנֵשׁ הוּוּ מַעֲשֵׂה וְהַעוֹן אֵינוֹ מַעֲשֵׂה וְלֹא רְאוּי לְהַעֲנִישׁ בְּמַעֲשֵׂה עַל עוֹן מַחֲשֵׁבָה, וּמִדְּאֲתַעְבִּיד עוֹבְדָא אֲשַׁחֲוֵתָא דְלַעֲיִלָא אֲתַעַר וּמִשְׁנַעֲשֵׂה מַעֲשֵׂה לְמַטָּה אוֹ הַהִשְׁגָּחָה מִתְעוֹרְרַת לְמַעְלָה, וּבְגִין כֶּן פְּלָא בֵּין לְטַב בֵּין לְבִישׁ בְּעוֹבְדָא תְּלִיא מְלֵתָא וְלִכֵּן בֵּין לְטוֹבָה וּבֵין לְרַעָה הַכֹּל תְּלוּי בְּמַעֲשֵׂה בְּנֵי אָדָם, כִּי ע"י פְּעוּלָה רַעָה בָּאָה הַשְׁגָּחָה הַעֲלִיוֹנָה לְהַעֲנִישׁ וְע"י פְּעוּלָה טוֹבָה בָּאָה הַשְׁגָּחָה הַעֲלִיוֹנָה לְתַת שְׂכָר, לִכֵּן בּוֹדָאי פְּעוּלָה הַזֹּאת שְׂצוּהָ ה' שִׁיתְנוּ אֶת הַדָּם עַל הַמִּשְׁקוֹף וְעַל שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת הֵיךְ פְּעוּלָה מוֹכְרַחַת שְׂסוּדָה גְלוּי לְהַקְבִּי"ה שְׂע"י מִצּוּהָ זֶה יִשְׁגִּיחַ עֲלֵיהֶם הַשְׁגָּחָה לְטוֹבָה. (דף לה ע"ב, וּבְכִיאוּרֵינוּ כַּרְךָ הַ ע"ב שְׂעָה - שְׂעַמ)

נתינת הדם על המשקוף והמזוזות

ביער את רוח טומאת מצרים

אָמַר רַבִּי יוֹסִי אִם כִּי נַעֲלַם סוּד מִצּוּהָ זֶה נוֹכַל לְמוֹר טַעֲם הַדָּבָר, כִּי כֹּל שְׂוִקֵי מִצְרַיִם מְלִיזִין טַעֲוֹן הוּוּ כֹּל שְׂוִקֵי מִצְרַיִם הֵיוּ מְלֵאִים אֲלֵילִים, וְעוֹד דְּבָכֵל בֵּיתָא וּבֵיתָא הוּוּ שְׂכִיחֵי זִינִין וְעוֹד בְּכָל בֵּית וּבֵית הֵיוּ נִמְצָאִים מִינֵי

הדם על המשקוף והמזוזות נרשם כמו צורת השם הוי"ה

תו אמר רבי אבא, פגוונא דשמא קדישא ה' עבדו בההוא שעתא, מה שמא קדישא אתחזר בהאי שעתא דינא, אוף הכי אתחזר האי דמא בהאי שעתא דינא, דכתיב וראה את הדם על המשקוף, ועל שתי המזוזות, רשימא דכלהו סומקא, לאתחזאה דהא אתחזר בדינא למעבד נוקמין.

ורזא דמלה, פגוונא דהוי לעילא בההוא שעתא, כך בעי לאתחזאה לתתא, אי רחמי רחמי ואי דינא דינא, הדיא הוא דכתיב וטבלתם בדם אשר בפף והגענתם וגו', ולזמנא דאתי פתיב, (ישעיה סג א) מי זה בא מאדום חמוץ בגדים מבצרה, דזמין לאתחזאה (נ"א לאתחזרא) פלהו דינא למעבד נוקמין.

בעת הדין על המצרים נתעוררה מדת הרחמים על ישראל

ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו עד בקר, מאי טעמא, משום דתנינן אמר רבי יצחק (אמר רבי ירמיה), לא ליבעי ליה לאינש למיזל בשוקא, ולאשתפחא בשוקא, בזמנא דדינא

מתוק מדבש

ורזא דמלה וסוד הדבר הוא פגוונא דהוי לעילא בההוא שעתא כפי הענין שהוא למעלה באותה שעה, כך בעי לאתחזאה לתתא כך צריך להראות ולהתעורר למטה, אי רחמי רחמי ואי דינא דינא אם למעלה נתעורר רחמים צריך להראות גם למטה רחמים, ואם למעלה נתעורר דין צריך להראות גם למטה דין, ולפי שאז היה למעלה התעוררות הדין על המצרים לכן היה צריך להראות למטה בחי' דין הדיא הוא דכתיב, וטבלתם בדם אשר בפף והגענתם וגו' ודם הוא מורה על דין, וכן ולזמנא דאתי פתיב ולעתיד לבא כתוב מי זה בא מאדום חמוץ בגדים מבצרה פי' הנביא התנבא שעתיד הקב"ה לעשות נקמה באדום, והשר של מעלה מאדום יורג תחילה, והנביא מדבר בלשון הנהוג בבני אדם לבושי בגדים אשר בהרגם את מי ניתז הדם על בגדיהם, ולזה אמר כאילו ישאלו מי הוא זה הבא מאדום מצובע בגדים בדם, והיינו מעיר הבצורה שהיא כרך גדול של רומי (מנודות), וז"ש דזמין לאתחזאה פלהו דינא למעבד נוקמין שעתיד הקב"ה להראות בכל דבר בחי' דין ודם כדי לעשות נקמות באדום. (דף לו ע"א, ובבאורינו כרך ה עמ' שפג-שפד)

בעת הדין על המצרים נתעוררה

מדת הרחמים על ישראל

ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו עד בקר, מאי טעמא מה הטעם של מצוה זו, משום דתנינן במס' בבא קמא דף ס ע"ב, אמר רבי יצחק, לא ליבעי ליה לאינש למיזל בשוקא ולאשתפחא בשוקא

חיצוניים רבים לכן נעשה רושם של השם ע"י האזוב לתוספת טובה שגם הוא מבער את החיצונים, ובגין כך ופסח יהו"ה על הפתח ולא יתן המשחית לבא אל פתיכם לנגוף, משום דחמי שמא קדישא רשים על פתחא לפי שראה את שמו הקדוש יהו"ה רשום על הפתח, שזה גורם התעוררות השם עצמו המעורר רחמים על ישראל מלמעלה להצילם שלא יקרב אליהם זר, ועל ידי זה לא יתן למשחית לבא לנגוף. (דף לה ע"ב, ובבאורינו כרך ה עמ' שפ-שפא)

הדם על המשקוף והמזוזות נרשם

כמו צורת השם הוי"ה

תו אמר רבי אבא עוד אמר רבי אבא פגוונא דשמא קדישא (אות ה' ל"ג סמ"ק) עבדו בההוא שעתא כעין צורת השם הקדוש עשו באותה שעה על פתחיהם ע"י הדם, לרמוז כי מה שמא קדישא אתחזר בהאי שעתא דינא מה שם הקדוש חזר באותה שעה לדין על המצרים, כמ"ש ועבר ה' לנגוף את מצרים, הרי השם הוי"ה שהוא שם הרחמים נתהפך עליהם לדין, אוף הכי אתחזר האי דמא בהאי שעתא דינא אף כך חזר אותו הדם באותה שעה לדין על המצרים אף על פי שהמשקוף הוא בחינת התפארת ומזוזות הימין היא בחי' חסד, כולם נהפכו לדין, דכתיב וראה את הדם על המשקוף ועל שתי המזוזות דהיינו רשימא דכלהו סומקא הרושם של כולם היה אדום המורה על דין, לאתחזאה דהא אתחזר בדינא למעבד נוקמין להראות שמדת הרחמים שהיתה על ישראל חזרה להיות דין על המצרים לעשות בהם נקמות.

תְּלִיא בְּמֵתָא, דְּכִיּוֹן דְּרִשׁוּתָא אֲתִיְהִיב לְמַחְבְּלָא, מֵאֵן דְּפָגַע בֵּיה אֲתִזְק, וְהָכָא מְשׁוּם דְּדִינָא אֲשֶׁתְּכַח, לָא בְּעִיָּא לְנַפְקָא לְבַר.

תְּנִיא אָמַר רַבִּי יוֹסִי, בְּהֵהוּא מִמָּשׁ דְּאֲשֶׁתְּכַח דִּינָא לְמַצְרָאֵי, בְּהֵהוּא מִמָּשׁ אֲשֶׁתְּכַח רַחְמֵי לְיִשְׂרָאֵל, הָדָא הוּא דְּכֵתִיב וְרֵאִיתִי אֶת הַדָּם וּפְסַחְתִּי עֲלֵיכֶם, וְכֵן תֵּנָא, בְּכָל אֵינׁוֹן פְּתָרִין קְדִישִׁין דְּלְעִילָא, כְּמָה דְּאֲשֶׁתְּכַח דִּינָא אֲשֶׁתְּכַח רַחְמֵי, וְכִלָּא בְּשַׁעְתָּא חָדָא.

תְּנָא רַבִּי חֲזַקְיָה, כְּתִיב (שם יט כב) וַנִּגַּף יְהוָה אֶת מִצְרַיִם, נִגּוֹף וּרְפָא, נִגּוֹף לְמִצְרַיִם וּרְפָא לְיִשְׂרָאֵל, מֵאֵי וּרְפָא, מִמָּאֵי שְׁנִימׁוּלוּ צְרִיכִים רְפוּאָה, וְתֵנָא בְּאוּתָהּ שְׁעָה שְׁנַגְפּוּ מִצְרָאֵי, בְּאוּתָהּ שְׁעָה נִתְרַפְּאוּ יִשְׂרָאֵל, דְּתֵנָא אָמַר רַבִּי יוֹסִי (אָמַר רַבִּי חֲזַקְיָה), מֵאֵי דְּכֵתִיב (שמות יב כג) וּפְסַח יְהוָה עַל הַפֶּתַח, מֵאֵי עַל הַפֶּתַח, וּפְסַח יְהוָה עֲלֵיכֶם מִבְּעֵי לֵיה, אָבַל עַל הַפֶּתַח, עַל הַפֶּתַח מִמָּשׁ, זְהוּ פֶתַח הַגּוֹף, וְאֵי זְהוּ פֶתַח הַגּוֹף, הוּי אֹמַר זו מִיְלָה.

מתוק מדבש

אֲשֶׁתְּכַח רַחְמֵי וְכִלָּא בְּשַׁעְתָּא חָדָא כְּמוּ שִׁישׁ דִּין כַּךְ יֵשׁ רַחֲמִים וְהַכֵּל בְּשַׁעְתָּא אַחַת, כִּי הַחֲסֵד כְּלוּל בְּדִין וְהַדִּין כְּלוּל בְּחֵסֵד.

תְּנָא רַבִּי חֲזַקְיָה, כְּתִיב וַנִּגַּף יְהוָה אֶת מִצְרַיִם נִגּוֹף וּרְפָא פִירוּשׁוֹ נִגּוֹף לְמִצְרַיִם וּרְפָא לְיִשְׂרָאֵל ר"ל שְׁלֵא רַק הַצֵּלַת יִשְׂרָאֵל הִיָּה בַעַת מַכַּת בְּכוֹרוֹת אֲלֵא גַם רְפוּאָה הִיָּה לְיִשְׂרָאֵל, וְשׁוֹאֵל מֵאֵי וּרְפָא מִמָּה הָיוּ צְרִיכִים לְהִרְפֹּא, וְאִמַּר מִמָּאֵי שְׁנִימׁוּלוּ הָיוּ צְרִיכִים רְפוּאָה, וְנִתְרַפְּאוּ ע"י גְּלוּי הַשְּׂכִינָה. וְתֵנָא, בְּאוּתָהּ שְׁעָה שְׁנַגְפּוּ מִצְרָאֵי מִמָּשׁ בַּעַת שְׁנַגְפּוּ הַמִּצְרַיִם בְּאוּתָהּ שְׁעָה נִתְרַפְּאוּ יִשְׂרָאֵל מִכַּאֲב הַמִּיְלָה, דְּתֵנָא אָמַר רַבִּי יוֹסִי, מֵאֵי דְּכֵתִיב וּפְסַח יְהוָה עַל הַפֶּתַח, מֵאֵי עַל הַפֶּתַח, וּפְסַח יְהוָה עֲלֵיכֶם מִבְּעֵי לֵיה כִּי זְהוּ הַתְּכִלִּית שִׁינְצֵלוּ יִשְׂרָאֵל, וּמִתְרַץ אָבַל מִשׁ"כ עַל הַפֶּתַח פִירוּשׁוֹ עַל הַפֶּתַח מִמָּשׁ וְהֵינּוּ זְהוּ פֶתַח הַגּוֹף וּמִפְרֵשׁ וְאֵי זְהוּ פֶתַח הַגּוֹף, הוּי אֹמַר זו מִיְלָה ר"ל שְׁכַשְׁפַּסְתָּ הַקַּב"ה עַל הַפֶּתַח נִתְרַפְּאוּ מִכַּאֲב הַמִּיְלָה. (דף לו ע"א, ובבבאורינו כרך ה ע"ב שפד - שפח)

בְּזַמְנָא דְּדִינָא תְּלִיא בְּמֵתָא אֵין לוֹ לְאָדָם לִלְכַת בְּשׁוּק וְגַם לֹא לְהַמְצִיא בְּחוּץ בְּשַׁעְתָּא שְׁדִין דְּהֵינּוּ דְּבַר יֵשׁ בַּעֲרֵי, דְּכִיּוֹן דְּרִשׁוּתָא אֲתִיְהִיב לְמַחְבְּלָא מֵאֵן דְּפָגַע בֵּיה אֲתִזְק שְׁכִיּוֹן שְׁנִיתָן רִשׁוּת לְמַחְבֵּל לְהַשְׁחִית מִי שְׁפּוּגַע בּוֹ נִיזּוּק. וְהָכָא וְכַאֲן בְּמִצְרַיִם בְּלִיל פֶּסַח, מְשׁוּם דְּדִינָא אֲשֶׁתְּכַח לָא בְּעִיָּא לְנַפְקָא לְבַר לְפִי שְׁהַדִּין הִיָּה מִצְוִי לְכֵן צוּה הַקַּב"ה שְׁלֵא יִצְאוּ לְחוּץ.

תְּנָא אָמַר רַבִּי יוֹסִי, בְּהֵהוּא מִמָּשׁ דְּאֲשֶׁתְּכַח דִּינָא לְמִצְרָאֵי בְּאוּתָהּ הַמְדָה מִמָּשׁ שְׁהִיָּה הַדִּין עַל מִצְרַיִם דְּהֵינּוּ ע"י הַמְּלָכוֹת, בְּהֵהוּא מִמָּשׁ אֲשֶׁתְּכַח רַחְמֵי לְיִשְׂרָאֵל בְּאוּתָהּ הַמְדָה מִמָּשׁ הִיָּה רַחֲמִים עַל יִשְׂרָאֵל דְּהֵינּוּ מִן הַמְּלָכוֹת נִתְעוֹרַר רַחֲמִים עַל יִשְׂרָאֵל, כִּי כָל סְפִירָה כְּלוּלָה מִדִּין וּרַחֲמִים, הָדָא הוּא דְּכֵתִיב וְרֵאִיתִי אֶת הַדָּם הַרּוּמוֹ לְדִין עַל הַמִּצְרַיִם, וּפְסַחְתִּי עֲלֵיכֶם פִּי וְחַמְלָתִי עֲלֵיכֶם לְהַצִּיל אֶתְכֶם רַחֲמִים עַל יִשְׂרָאֵל, וְכֵן תֵּנָא, בְּכָל אֵינׁוֹן פְּתָרִין קְדִישִׁין דְּלְעִילָא וְכֵן לְמַדְנּוּ שְׁבַכְל הַסְּפִירוֹת הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁל מַעְלָה, כְּמָה דְּאֲשֶׁתְּכַח דִּינָא

שבח דא שירתא

וקראתי שם החבור הזה על שמי ספר עין חיים וגם ע"ש החכמה הזאת העצומה חכמת הזוהר הנקרא עין חיים ולא עין הדעת כנ"ל בעבור כי בחכמה הזאת טועמיה חיים זכו ויזכו לארצות החיים הנצחיים ומעיין החיים הזה ממנו תאכל ואכל וחי לעולם (רבי חיים וויטאל בהקדמה לעין חיים)

פרשת בא תשי"פ

לקבלת העלון מידי שבוע יש לשלוח אימייל בכתובת: 3022233@gmail.com

ד

הזוהר הקדוש" ע"פ "מתוק מדבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

פורמט כיס
"ובלכתך בדרך"
מהדורת ר' יוסף
צבי בערגער
[cm 16.5/11.5]

פורמט רגיל [cm 24/17]

פורמט בינוני - מהדורת ר' הערשל וועבער
[cm 17/12]

www.matokmidvash.com

מוקד הזמנות: 02-50-222-33

משלוחים חינם
עד דבית
לכל דלקין דא"י